

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **Ing. D. K.**, zastoupen JUDr. Denisou Wesselsovou, advokátkou v Karviné-Fryštát, Karola Sliwky 125, proti žalovanému: **Policie České republiky**, se sídlem Praha 7, Strojnická 27, v řízení o žalobě proti rozhodnutí policejního prezidenta Policie ČR, ve věcech kázeňských, č.j. PPR-17191-5/ČJ-2010-99KP ze dne 12.10.2010,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí policejního prezidenta Policie ČR, ve věcech kázeňských, č.j. PPR-17191-5/ČJ-2010-99KP ze dne 12.10.2010 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7.808 Kč k rukám zástupkyně JUDr. Denisy Wesselsové, advokátky, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou dne 21.10.2010 domáhal zrušení rozhodnutí policejního prezidenta Policie ČR, ve věcech kázeňských, č.j. PPR-17191-5/ČJ-2010-99KP ze dne 12.10.2010, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje ve věcech kázeňských č.j. KRPT-103290-12/ČJ-2009-0700KR-PR ze dne 6.5.2010, kterým byl podle § 189 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, uznán vinným ze spáchání jednání, které má znaky přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu dle § 22 odst. 1 písm. b), f) bod č. 7 písm. h) a l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil tím, že dne 30.8.2009 kolem 22:15 hod. jako řidič služebního motorového vozidla Škoda Fabia combi, rz. 1T3 9352 (B 72110) v barevném označení Policie ČR (bílá verze), při výkonu plánované služby od 19:00 hod. jako inspektor Obvodního oddělení Karviná 7, v Karviné – Mizerově na ulici Tř.

Těreškovové ve směru od kina Centrum směrem ke křižovatce s ulicí Borovského a Kosmonautů, za užití zvláštního výstražného světla modré barvy doplněné o zvláštní zvukové výstražné znamení v době průjezdu křižovatky služebním vozidlem, kdy na světelném signalizačním zařízení naskočil signál zelené barvy „volno“ a první stojící vozidlo tovární značky Škoda Octavia, rz 2T9 9849, řidiče A. V. se rozjelo a počalo odbočovat vlevo na ulici Borovského, nedbal potřebné opatrnosti a při předjíždění narazil přední částí karosérie služebního vozidla do levé boční části odbočujícího vozidla Škoda Octavia, které bylo po střetu odhozeno přes zatravněnou plochu na ulici Borovského, přičemž při dopravní nehodě došlo ke zranění osádky služebního vozidla a to velitele hlídky nstržm. D. Č., který utrpěl tržnou ránu na hlavě, podvrtnutí krční páteře a lehčí otřes mozku a předpokládanou dobou léčení dva týdny, kdy v důsledku tohoto zranění byl 4 dny hospitalizován a poté pracovní neschopnost ukončil, a dále člena hlídky nstržm. M. S., který utrpěl zranění spočívající v lehkém otřesu mozku, podvrtnutí krční páteře s předpokládanou dobou léčení dva týdny, kdy v důsledku tohoto zranění byl M. S. čtyři dny hospitalizován a poté pracovní neschopnost ukončil, přičemž v době vzniku dopravní nehoda hladina alkoholu v krvi řidiče prap. Ing. D. K. se pohybovala mezi 0,58 – 0,75 g/kg, tedy v oblasti podnapilosti, čímž řidič prap. Ing. D. K. jednal v rozporu s ustanovením § 4 písm. a), § 5 odst. 2 písm. b), § 17 odst. 5 písm. c) a § 41 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Podle ustanovení § 51 služebního zákona byl uložen kázeňský trest odnětí služební hodnosti.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a namítal, že mu rozhodnutí policejního prezidenta Policie ČR, ve věcech kázeňských, č.j. PPR-17191-5/ČJ-2010-99KP ze dne 12.10.2010, bylo doručeno po uplynutí lhůty dané zákonem o přestupcích k projednání přestupku, když přestupek musí být pravomocně projednán a rozhodnut ve lhůtě do jednoho roku od data spáchání skutku, ve kterém je shledán daný přestupek.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 18.3.2011 navrhl žalobu zamítnout. Setrval přitom na odůvodnění svého žalobou napadeného rozhodnutí.

Městský soud v Praze ve věci nařídil jednání, které se konalo dne 15.1.2013, jehož se žalobce s omluvou nezúčastnil a žalovaný správní orgán setrval na svých dřívějších písemných vyjádřeních.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 189 odst. 1 služebního zákona při projednávání jednání, které má znaky přestupku, se postupuje podle zvláštního právního předpisu, jde-li o rozhodování, zda má jednání příslušníka všechny znaky potřebné k určení viny.

Podle § 20 zákona o přestupcích nelze přestupek projednat, uplynul-li od jeho spáchání jeden rok; nelze jej též projednat, popřípadě uloženou sankci nebo její zbytek

vykonat, vztahuje-li se na přestupek amnestie (odst. 1). Do běhu lhůty podle odstavce 1 se nezapočítává doba, po kterou se pro tentýž skutek vedlo trestní řízení podle zvláštního právního předpisu (odst. 2)

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 6 As 56/2004-68 ke stavění běhu lhůty k projednání přestupku podle § 20 odst. 2 zákona o přestupcích nedochází dnem, kdy správní orgán postoupí věc podle § 71 písm. a) téhož zákona policejnímu orgánu či státnímu zástupci, ale až dnem, kdy tyto orgány zahájí úkony trestního řízení. Pokud orgány činné v trestním řízení, jimž byla věc postoupena podle § 71 písm. a) zákona o přestupcích, dospějí k závěru, že zde nejsou skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin, aniž učiní jakékoli úkony trestního řízení, ke stavění běhu lhůty podle § 20 odst. 2 téhož zákona nedojde.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 3 As 57/2004-39 jestliže správní orgán nezastavil řízení o přestupku přesto, že odpovědnost za přestupek zanikla [§ 76 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích], jedná se o podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mělo za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé [§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.], k němuž soud přihlédne z úřední povinnosti.

V inkriminované věci je nesporné, že skutek byl spáchán dne 30.8.2009 kolem 22:15 hod., jednoroční prekluzivní lhůta měla tedy uplynout dne 30.8.2010.

Ze správního spisu vzal soud za prokázané, že Ministerstvo vnitra, Inspekce policie České republiky, policejní orgán 3. odd. IPČR Ostrav zahájil dne 21.9.2007 ve smyslu § 158 odst. 3 trestního řádu úkony trestního řízení proti podezřelému prap. Ing. D. K., který se mohl dopustit trestného činu ublížení na zdraví podle § 223 trestního zákona.

Ze správního spisu vzal soud za prokázané, že Policii České republiky, Krajské ředitelství policie Severomoravského kraje, jako správnímu orgánu prvního stupně byl dne 23.10.2009 doručen přípis Ministerstva vnitra, Inspekce policie České republiky, č.j. IN-TČ-561/2009, jímž ve smyslu § 159a odst. 1 písm. b) trestního řádu se odevzdává ke kázeňskému projednání trestní věc vedená pod č.j. IN-TČ-561/2009 proti podezřelému prap. Ing. D. K., pro podezření z trestného činu ublížení na zdraví podle § 223 trestního zákona.

Vzhledem k tomu, že v době od 21.9. do 23.10.2009 bylo pro tentýž skutek vedeno trestní řízení podle zvláštního právního předpisu, a orgány činné v trestním řízení konaly v tomto období úkony podle trestního řádu, do běhu lhůty podle § 20 odst. 1 zákona o přestupcích se nezapočítává tato doba, tj. 33 dnů. Jednoroční prekluzivní lhůta v inkriminované věci tedy uplynula dne 3.10.2010.

Ze správního spisu vyplývá, že rozhodnutí o odvolání bylo žalobci doručeno do vlastních rukou dne 20.10.2010, tímto dnem nabylo rozhodnutí o přestupku právní moci. Je tedy nesporné, že rozhodnutí policejního prezidenta Policie ČR, ve věcech kázeňských, č.j. PPR-17191-5/ČJ-2010-99KP ze dne 12.10.2010, bylo vydáno i doručeno po uplynutí lhůty dané zákonem o přestupcích k projednání přestupku, když přestupek musí být pravomocně projednán a rozhodnut ve lhůtě do jednoho roku od data spáchání skutku, ve kterém je shledán daný přestupek.

Městský soud v Praze proto ve věci rozhodl tak, že napadené rozhodnutí žalovaného správního orgánu podle ustanovení § 78 odst. 1 soudního řádu správního zrušil pro nezákonnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Podle § 78 odst. 5 s.ř.s. je v dalším řízení správní orgán vázán právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku.

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci plný úspěch. Výši náhrady potom určil podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., (advokátní tarif) a to tak, že 2.000 Kč činily náklady na uhrazení soudního poplatku, dále náklady právního zastoupení za dva úkony právní pomoci podle § 9 odst. 3 a 2.100 Kč, tj. převzetí a příprava zastoupení, písemné podání žaloby, a 2x režijní paušál podle § 13 odst. 3 a 300 Kč, tedy celkem 7.808 Kč včetně DPH ve výši 21 %.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. ledna 2013

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

za správnost vyhotovení: Simona Štěpinová